

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตควบคุมศุลกากร (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๘

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดเขตควบคุมศุลกากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๗๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตควบคุมศุลกากร
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตควบคุมศุลกากร
พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดเชียงรายดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

- (๑) อำเภอเชียงของ
- (๒) อำเภอเชียงแสน
- (๓) อำเภอแม่จัน เฉพาะในท้องที่ตำบลแม่คำและตำบลแม่จัน
- (๔) อำเภอแม่สาย
- (๕) อำเภอเวียงแก่น เฉพาะในท้องที่ตำบลม่วงยายและตำบลห้วยยาว

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตควบคุมศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๘/๑ ให้เขตท้องที่ในจังหวัดพะเยาดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมศุลกากร

- (๑) อำเภอภูซาง เฉพาะในท้องที่ตำบลภูซาง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ภูมิธรรม เวชยชัย

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่อำเภอเชียงของ และตำบลม่วงยาย และตำบลห้วยงาวของอำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย และตำบลภูซางของอำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศอื่น จึงมีการนำของเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรเป็นจำนวนมาก สมควรกำหนดให้เขตท้องที่ดังกล่าวเป็นเขตควบคุมศุลกากรเพิ่มเติม เพื่อให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจ บางประการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับศุลกากร ประกอบกับมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้การกำหนดเขตท้องที่ใดเป็นเขตควบคุม ศุลกากรให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้